

Gang var paa Pengemarkedet. Jeg for mit Vedkommende har daværende Finansminister Vilhelm Lassens personlige Udtalelse for, at han saa saadan paa det, og at det var hans Overbevisning, at det vilde være gaaet saadan. Vilhelm Lassen var jo for øvrigt ikke legemlig rask den Gang og stærkt optagen af Toldlovsforhandlingerne, og vi vide jo, at han døde den 6. April. Naar der saa ikke siden i den Samling blev fremlagt Forslag til at inddrage de her nævnte Pengeinstitutter under Garantien, skyldes det jo væsentlig dels Hensynet til ikke at skabe mere Uro paa Pengemarkedet, men dels ogsaa den Misforstaaelse, som havde indsneget sig, idet baade Bankkomiteen og den senere Finansminister gik i den Tro, at Finansminister Vilhelm Lassen havde talt med Finansudvalgene og faaet deres Billigelse til Udvidelse af Bankgarantien.

For de Medlemmers Vedkommende, paa hvis Vegne jeg her taler, er det Hovedsagen, at det erkendes, at i Fjor, da Faren virkelig var til Stede, vilde alle være gaaede med til at approbere Vilhelm Lassens Aftaler med Bankkomiteen. Og vi Medlemmer ville ikke i Aar, da Faren er ovre, tage et modsat Standpunkt — de socialdemokratiske Medlemmer ere jo enige i denne Opfattelse. Og naar vi tage dette Standpunkt, er det ingenlunde af Ømhed overfor de store Banker, men ganske simpelt, fordi et saadant Standpunkt kunne vi ikke en Gang anse for rigtig værdigt for Rigsdagen; saaledes handler man jo ikke i det private Liv. Desuden se vi saaledes paa det, at naar vi vedtage det foreliggende Lovforslag med de af os stillede Ændringsforslag, faa vi Spørgsmaalet afgjort, og saa have vi Betingelser for, at hele dette Forhold kan blive afviklet hurtigst muligt. Vi ere overbeviste om, at det staar Staten sig bedst ved. Ved disse Bankaffærer er der jo blottet overmaade megen Svindel og Bedrageri, der er adskillige af disse Bankmænd og Sagførere, som ere under kriminel Tiltale, Folk, som have levet flot, taget sig høje Gager og en stor Tantième og udsendt glimrende Regnskaber, hvorefter Bankerne have givet et stort Udbytte til Aktionærerne samtidig med, at der tabtes og bortødsledes Millioner af godtroende Folks Sparepenge, som de havde betroet Bankerne netop i Tillid til de Regnskaber, som disse udsendte. Det er jo beklageligt, at saadant er sket, men det er noget, som er blottet under den Krise, vi have gennemgaaet, og som man jo ikke den Gang kunde se var saa-

ledes, som det nu viser sig. Men det kan alligevel ikke have den Virkning, at man af den Grund vil løbe fra sine Forpligtelser overfor de garanterende Banker eller fra det, som man i Fjor vilde være villig til at gaa med til.

I Henhold hertil stiller Flertallet nogle Ændringsforslag, som jeg ganske kort skal nævne, de ere ikke meget indgribende. Hvad Punkt 1 angaar, er man efter de fremkomne Oplysninger, særlig dem fra det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), gaaet med til at medtage Fredericia Sparekasse under Garantien saaledes, at ligesom efter Forslaget Løgstør Banks Tilgodehavende i Nibe Bank er garanteret i det Omfang, at Løgstør Bank bliver solvent, paa lignende Maade medtages Fredericia Sparekasse overfor Fredericia Bank for saa stort et Beløb, at Fredericia Sparekasse bliver solvent. Det har sikkert ogsaa, efter hvad der er oplyst, været Finansminister Vilhelm Lassens Mening, at nævnte Sparekasse skulde ind under Garantien.

Punkt 2 er nærmest en redaktionel Ændring, dog skal jeg meddele den højtærede Formand, at der her er en Trykfejl, idet der er udfaldet et Ord. Den staar: „disse solvente overfor deres Kreditorer“, der skal staa: „disse Institutioner solvente overfor deres Kreditorer“.

I Punkt 3 foreslaas Statens Garanti nedsat fra 10 til 8 Mill. Kr. Efter de Forhandlinger, der ere førte, vil det være fuldt ud og mere end tilstrækkeligt, og man har Grund til at vente, at der heller ikke vil være Tale om saa stort et Tab som 8 Mill. Kr., men hvad det bliver, kan ikke siges paa dette Tidspunkt. Endvidere foreslaas, at § 3 i Lovforslaget udgaar, den Paragraf, som angaar Optagelse af Statslaan, idet man ikke anser det nødvendigt at optage et saadant Statslaan, og man desuden mener, at Lovgivningsmagten bør være medvirkende ved et saadant Laans Optagelse. Jeg tillader mig saaledes at anbefale de af Flertallet foreslaaede Ændringsforslag.

Borghjerg: Spørger man dansk Erhvervs- og Forretningsliv om, hvad det i Øjeblikket ønsker i denne Sag, tror jeg, man vil faa et ret enstemmig Svar. Dansk Erhvervs- og Forretningsliv ønsker Bankkomiteen hurtigst muligt ophævet, Statens Garantiforpligtelse overfor Bankerne afviklet og dermed Bankkrisen, om jeg saa maa sige, officielt afsluttet. Det er utvivlsomt et meget levende Ønske i dansk